

Skatteministeriet
Udkast, den 29. juni 2018

J.nr. 2018-965

Forslag
til

Lov om ændring af kildeskatteloven, ligningsloven og lov om skattenedslag for seniorer
(Afbureaukratisering af forskerskatteordningen, genoptagelse af afgørelser om skattenedslag og skattefrihed for godtgørelse til thalidomidofre)

§ 1

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 117 af 29. januar 2016, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 725 af 8. juni 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 48 E, stk. 1, ændres »i forbindelse med påbegyndelse af ansættelsesforhold« til: »af vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold«.

2. I § 48 E, stk. 3, nr. 1, ændres »jf. dog stk. 5« til: »jf. dog stk. 5 og 6«.

3. I § 48 E, stk. 3, nr. 3, indsættes som 2. pkt.:
»Ved opgørelsen af vederlaget kan ses bort fra perioder med barselsorlov.«

4. I § 48 E indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:
»Stk. 6. Personer, som tidligere har været omfattet af §§ 48 E og 48 F, anses for at opfylde betingelserne i stk. 3, nr. 1, selv om de pågældende inden for de seneste 10 år har været skattepligtige efter § 2, stk. 1, nr. 1, af vederlag, der er udbetalt på baggrund af en ansættelsesperiode, som har dannet grundlag for beskatning efter § 48 F.«
Stk. 6 bliver herefter stk. 7.

§ 2

I lov nr. 473 af 17. juni 2008 om skattenedslag for seniorer, som ændret ved § 4 i lov nr. 1341 af 19. december 2008 og § 7 i lov nr. 521 af 12. juni 2009, foretages følgende ændringer:

1. I § 5 indsættes som stk. 4:
»Stk. 4. Uanset fristen i stk. 2, 2. pkt., og i stk. 3, 4. pkt., kan Arbejdsmarkedets Tillægspension efter anmodning fra den person, afgørelsen vedrører, genoptage afgørelsen om, hvorvidt kravet om

fuldtidsbeskæftigelse er opfyldt, hvis anmodning herom er modtaget af Arbejdsmarkedets Tillægspension senest den 31. marts 2019«.

2. I § 15 ændres »§ 5, stk. 2, eller § 5, stk. 3« til: »§ 5, stk. 2-4«.

§ 3

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1162 af 1. september 2016, som ændret bl.a. ved lov nr. 685 af 8. juni 2017, § 3 i lov nr. 551 af 29. maj 2018, § 7 i lov nr. 689 af 8. juni 2018 og senest ved § 1 i lov nr. 724 af 8. juni 2018, foretages følgende ændring:

1. I § 7 indsættes som *nr. 31*:

»31) Godtgørelse fra den danske stat til nulevende thalidomidofre, der er diagnosticeret med skade forårsaget af lægemidlet thalidomid«.

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2019, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 2 træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 3. § 1 har virkning fra og med indkomståret 2019.

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

1.1. Lovforslagets formål og baggrund

1.1.1. Afbureaukratisering af forskerskatteordningen

1.1.2. Genoptagelse af afgørelser om skattenedslag

1.1.3 Skattefrihed for godtgørelse til thalidomidofre

2. Lovforslagets indhold

2.1. Afbureaukratisering af forskerskatteordningen

2.1.1. Gældende ret

2.1.2. Lovforslaget

2.2. Genoptagelse af afgørelser om skattenedslag

2.2.1. Gældende ret

2.2.2 Lovforslaget

2.3. Skattefrihed for godtgørelse til thalidomidofre

2.3.1. Gældende ret

2.3.2. Lovforslaget

3. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

7. Miljømæssige konsekvenser

8. Forholdet til EU-retten

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

10. Sammenfattende skema

Bemærkninger til lovforslaget *Almindelige bemærkninger*

1. Indledning

1.1. Lovforslagets formål og baggrund

Lovforslaget indeholder tre elementer: For det første foreslås en afbureaukratisering af den særlige beskatningsordning for udenlandske forskere og nøglemedarbejdere (forskerskatteordningen) til gavn for dansk erhvervsliv. For det andet foreslås en tidsbegrænset mulighed for genoptagelse af en afgørelse om skattenedslag for seniorer til gavn for seniorer, der har taget en ekstra tørn på arbejdsmarkedet, men som ikke har nået at klage over f.eks. forkerte oplysninger fra arbejdsgiveren. Endelig foreslås for det tredje at indføre skattefrihed for godtgørelse fra den danske stat til

nulevende patienter med skader som følge af brug af lægemidlet thalidomid.

1.1.1. Afbureaukratisering af forskerskatteordningen

Erhvervslivet har efterspurgt ændringer af forskerskatteordningen, således at betingelserne for at anvende ordningen bliver mere enkle og fleksible. Med lovforslaget foreslås at imødekomme forslag til justeringer af forskerskatteordningen, som bl.a. er fremsat af Virksomhedsforum for enklere regler. Virksomhedsforum har til formål at identificere områder, hvor virksomhederne oplever regulering, der er kompliceret og omkostningsmæssigt bebyrdende, og komme med konkrete forslag til forenklinger.

Lovforslaget støtter desuden regeringens ambition om at styrke danske virksomheders adgang til relevant udenlandsk arbejdskraft. Forskerskatteordningen har til formål at forbedre danske virksomheders mulighed for at tiltrække højt kvalificeret arbejdskraft, og en mere fleksibel ordning vil derfor medvirke til, at danske virksomheder lettere kan rekruttere de ønskede medarbejdere fra udlandet.

1.1.2. Genoptagelse af afgørelser om skattnedslag

Formålet med denne del af lovforslaget er at give mulighed for, at Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP) efter anmodning fra en senior, der er omfattet af lov om skattnedslag for seniorer, kan genoptage en afgørelse om opgørelse af den pågældendes beskæftigelsesgrad. Beskæftigelsesgraden opgøres af ATP og danner grundlag for Skatteforvaltningens vurdering af, om en senior er berettiget til skattnedslag efter lov om skattnedslag for seniorer.

Skattnedslagsordningen var en midlertidig ordning, som gav nedslag i skat til visse seniorer, der valgte at blive på arbejdsmarkedet, til de fyldte 65 år. Ordningen er udløbet med udgangen af 2016 og fandt således kun anvendelse for personer, der i perioden fra og med indkomståret 2010 til og med indkomståret 2016 fyldte 64 år. De sidste ordinære udbetalinger efter ordningen er sket i foråret 2018.

Efter loven havde en senior tre måneder til at gøre indsigelse over for ATP's opgørelse af beskæftigelsesgraden. Loven gav ikke mulighed for dispensation fra indsigelsesfristen – heller ikke i tilfælde, hvor der f.eks. var fejl i arbejdsgivers indberetning af ATP-bidrag.

Den manglende mulighed for dispensation fra tre-måneders-fristen har gennem årene givet anledning til en del sager og borgerhenvendelser til ATP, Beskæftigelsesministeriet og Skatteministeriet.

Regeringen finder det urimeligt og ikke et udtryk for retssikkerhed, at borgere på denne måde kan miste seniornedslag som følge af andres fejl. Regeringen ønsker derfor at indføre mulighed for, at ATP på foranledning af den enkelte borger kan genoptage en afgørelse om opgørelse af borgerens beskæftigelsesgrad. Herved gives borgere, der ikke nåede at klage over f.eks. forkerte oplysninger, en ny chance for at få rettet opgørelsen af deres beskæftigelsesgrad, således at de pågældende alligevel kan få skattnedslag, hvis de opfylder lovens betingelser for at være berettiget til skattnedslag.

Der foreslås på den baggrund en tidsbegrænset ophævelse af indsigelsesfristen på tre måneder, mens de øvrige betingelser for opnåelse af skattenedslaget, herunder kravet om fuldtidsbeskæftigelse, ikke ændres.

Efter regeringens opfattelse er forslaget en fornuftig løsning på, at seniorer har haft kort tid til at klage over fejl, som f.eks. skyldes arbejdsgiverens forkerte indberetning. Samfundet er afhængigt af, at flere tager en ekstra tørn på arbejdsmarkedet, hvilket den midlertidige skattenedslagsordning skulle bidrage til. Forslaget løser et problem, som dybest set er et spørgsmål om retssikkerhed.

1.1.3 Skattefrihed for godtgørelse til thalidomidofre

Thalidomid er et lægemiddel, der kom på markedet i Europa i slutningen af 1950-erne. Det blev markedsført til brug ved søvnbesvær og morgenkvalme og blev ofte anvendt af gravide. Efter få år blev lægemidlet taget af markedet, da det viste sig at medføre svære fosterskader hos gravide. Skaderne bestod først og fremmest i misdannelser hos de nyfødte, især af arme og ben.

Som led i Aftale om satspuljen på sundhedsområdet for 2018-2021 har aftalepartierne (regeringen, S, DF, ALT, RV og SF) afsat midler til en pulje på 1,5 mio. kr. i 2019, som kan ansøges af nulevende patienter, der har skader som følge af brugen af lægemidlet thalidomid. Lovforslaget udmønter den del af aftalen om satspuljen, der forudsætter, at udbetalte midler fra puljen ikke medregnes ved opgørelsen af modtagerens skattepligtige indkomst, jf. tekstanmærkning nr. 110 på finansloven for 2018 § 16.11.24.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Afbureaukratisering af forskerskatteordningen

2.1.1. Gældende ret

Forskere og nøglemedarbejdere, der rekrutteres i udlandet, kan vælge at blive beskattet efter en særlig ordning (forskerskatteordningen) under forudsætning af, at en række betingelser er opfyldte. Opfylder forskeren eller nøglemedarbejderen betingelserne, kan vedkommende vælge at blive bruttobeskattet med 27 pct. (plus arbejdsmarkedsbidrag) i en eller flere perioder af indtil syv års samlet varighed.

Betingelserne for at anvende forskerskatteordningen er opregnet i kildeskattelovens § 48 E. Heraf følger, at forskeren eller nøglemedarbejderen skal blive skattepligtig til Danmark i forbindelse med påbegyndelsen af et ansættelsesforhold hos en dansk arbejdsgiver. Det er en forudsætning, at forskerens eller nøglemedarbejderens skattepligt til Danmark indtræder ved ansættelsens påbegyndelse (samtidigheidskravet).

Herudover skal nøglemedarbejdere opfylde tre objektive betingelser: For det første må medarbejderen ikke have været almindeligt skattepligtig til Danmark inden for de seneste ti år forud for ansættelsen. For det andet må medarbejderen ikke inden for de seneste fem år have haft del i ledelsen eller væsentlig indflydelse på den virksomhed, vedkommende ansættes i. For det tredje skal medarbejderens vederlag i penge i henhold til ansættelseskontrakten som et gennemsnit inden for samme kalenderår udgøre et grundbeløb på mindst 65.100 kr. (2018-niveau) om måneden.

Betingelserne for, at forskere kan anvende ordningen, er anderledes. Der gælder f.eks. ikke et krav om, at forskere skal være garanteret et minimumsvederlag, og forskere kan under visse omstændigheder blive omfattet af ordningen, selv om de har været almindeligt skattepligtige til Danmark inden for de seneste ti år. En forsker skal imidlertid være godkendt til at udføre forskningsarbejde for at kunne anvende forskerskatteordningen. Hvad der forstås ved »forskningsarbejde« afgøres efter OECD's retningslinjer for grundforskning og anvendt forskning. I forbindelse med ansættelse på institutioner, der er omfattet af universitetsloven og lov om sektorforskningsinstitutioner, afgør institutionens ledelse, om ansøgerens kvalifikationer som forsker kan godkendes. I forbindelse med ansættelse i andre virksomheder end de førnævnte offentlige forskningsinstitutioner er det Danmarks Frie Forskningsfond, der afgør, om ansøgerens kvalifikationer som forsker kan godkendes. Medarbejderen skal som udgangspunkt være godkendt som forsker ved ansættelsens begyndelse.

2.1.2. Lovforslaget

Med lovforslaget foreslås en række justeringer af forskerskatteordningen, som har til formål at gøre betingelserne for at anvende ordningen mere enkle og fleksible. Ordningen bliver derved lettere at administrere for virksomhederne.

Resultatet af de foreslåede ændringer kan i et vist omfang allerede opnås gennem forskellige og til tider komplicerede aftale- og kontraktmæssige konstellationer eller ved omstrukturering af selskaber (såkaldte »work-arounds«). Lovforslaget har på den baggrund til formål at fjerne formaliteter, der i vidt omfang blot besværliggør anvendelsen af ordningen. Lovforslaget skal ligeledes gøre øvrige krav mere fleksible, således at anvendelsen af ordningen ikke medfører utilsigtede administrative omkostninger og begrænses unødigt.

I lovforslaget foreslås for det første, at en nøglemedarbejder, som i øvrigt opfylder betingelserne, får mulighed for at anvende ordningen, selv om vedkommende har været ansat inden for samme juridiske enhed forud for ansættelsen hos den danske arbejdsgiver. Formålet med denne del af lovforslaget er at ophæve samtidighedskravet, så virksomhederne – uanset etableringsform – har lige mulighed for at opfylde betingelserne for at anvende forskerskatteordningen. Ændringen vil navnlig få betydning i tilfælde, hvor en medarbejder skifter arbejdssted fra et udenlandsk selskab til dets faste driftssted i Danmark.

Ophævelsen af samtidighedskravet ændrer ikke på betingelsen om, at medarbejderen ikke må have været almindeligt skattepligtig til Danmark inden for de seneste ti år forud for ansættelsen i den danske del af selskabet. Ændringen udvider således ikke mulighederne for, at personer, der er bosiddende i Danmark, kan blive ansat i en dansk virksomhed og benytte forskerskatteordningen.

For det andet indeholder lovforslaget en forenkling af ansættelseskravet, således at vurderingen af, om der består et ansættelsesforhold med en dansk arbejdsgiver, vil blive afgjort efter samme kriterier, som gælder ved afgørelse af begrænset skattepligt efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 1, 1. pkt. Det medfører, at en medarbejder, der bliver skattepligtig af vederlag for arbejde i tjenesteforhold, som udgangspunkt kan anvende forskerskatteordningen, såfremt vedkommende opfylder de øvrige betingelser, der gælder for hhv. forskere og nøglemedarbejdere.

Den foreslåede forenkling af ansættelseskravet har til formål at undgå de situationer, som mange af de sager, som verserer i klagesystemet, handler om. Det vil sige situationer, hvor medarbejderen mangler en formel ansættelseskontrakt med en dansk arbejdsgiver, men hvor der efter praksis alligevel er mulighed for at anvende ordningen, hvis konkrete foreliggende omstændigheder viser, at der er tale om et ansættelsesforhold. Formålet med at anvende de samme kriterier ved bedømmelsen af ansættelsesforholdet i henhold til kildeskattelovens § 48 E, som allerede kendes fra kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 1, er at skabe større forudsigelighed og gennemsigtighed, så retssikkerheden for virksomheder og medarbejdere, som anvender ordningen, forbedres.

For det tredje indeholder forslaget en bestemmelse, som skal forbedre nøglemedarbejderes muligheder for at forblive på ordningen, når vederlagskravet som følge af barselsorlov ikke kan opfyldes. Samtidig vil det ikke længere have betydning, om en barselsperiode strækker sig over et eller flere indkomstår. Dispensation fra vederlagskravet i disse tilfælde medfører ingen forlængelse af ordningen.

Endelig foreslås for det fjerde, at betingelsen om, at medarbejderen ikke må have været almindeligt skattepligtig til Danmark i de seneste ti år, ikke gælder i tilfælde, hvor en medarbejder efter sin fratræden af en stilling, som har dannet grundlag for beskatning under forskerskatteordningen, får udbetalt en efterfølgende bonus i tilknytning til ansættelsesforholdet. I disse tilfælde kan retserhvervelsen – og dermed beskatningstidspunktet for bonussen – ligge tidsmæssigt efter, at beskatning under ordningen er ophørt. Det har den virkning, at bonussen beskattes efter de almindelige skatteregler.

Denne ændring vil få betydning for medarbejdere, som efter ophør af et ansættelsesforhold, der har dannet grundlag for beskatning under forskerskatteordningen, får udbetalt en bonus, som skal beskattes efter de almindelige regler. Såfremt medarbejderen ikke har opbrugt maksimumperioden på ordningen og senere ønsker at anvende en resterende periode på ordningen, vil bonussen ikke indgå ved vurderingen af, om medarbejderen opfylder betingelsen om, at vedkommende ikke må have været almindeligt skattepligtig til Danmark inden for de seneste ti år.

2.2. Genoptagelse af afgørelser om skattnedslag

2.2.1. Gældende ret

Lov om skattnedslag for seniorer blev administreret af både SKAT og ATP. Dette har sin baggrund i, at der efter lov om skattnedslag for seniorer var et krav om fuldtidsbeskæftigelse for lønmodtagere. For at være fuldtidsbeskæftiget skulle lønmodtagere fra de relevante personårgange både opfylde et lønkrav, der var baseret på arbejdsmarkedsbidragsgrundlaget, og et timekrav (beskæftigelsesgraden), der var baseret på ATP-bidraget.

Nedslaget optjentes efter loven for hvert indkomstår i den 5-årige periode fra og med det indkomstår, hvor en person fra de relevante årgange fyldte 60 år, til og med det indkomstår, hvor personen fyldte 64 år, dog således at der kun er ret til skattnedslag, hvis lønmodtageren opfyldte såvel lønkrav som timekrav i perioden. Timekravet er opfyldt, hvis lønmodtageren hvert indkomstår i den 5-årige periode var bidragspligtig efter § 2 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension og har betalt årsbidrag efter ATP-lovens § 15 som fuldtidsbeskæftiget medlem. Efter lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension betales fuldt årsbidrag, når lønmodtageren har arbejdet mindst

117 timer for månedslønnede, 54 timer for fjortendagslønnede og 27 timer for ugelønnede. Personer, der arbejder færre timer, betaler et gradvist lavere årsbidrag.

Kravet om fuldtidsbeskæftigelse kunne endvidere opfyldes ved dokumentation af fuldtidsbeskæftigelse over for ATP, jf. § 4, stk. 3, nr. 2, i lov om skattenedslag for seniorer. En lønmodtager havde således mulighed for at dokumentere over for ATP, at vedkommende havde en arbejdstid, der svarede til arbejdstidskravene i ATP-lovgivningen for at blive anset som fuldtidsbeskæftiget medlem. En lønmodtager blev også anset som fuldtidsbeskæftiget, hvis vedkommende indbetalte ATP-bidrag, der sammenlagt svarede til 90 pct. af fuldt årsbidrag for den periode, hvor vedkommende blev anset som lønmodtager.

Det var ATP, der traf afgørelse om, hvorvidt en person opfyldte arbejdstidskravet (opgjorde beskæftigelsesgraden), jf. lovens § 4, stk. 3. ATP udsendte årligt en meddelelse til de relevante borgere, hvoraf det fremgik, om den enkelte blev anset for fuldtidsbeskæftiget i det forudgående indkomstår. Borgeren kunne efterfølgende gøre indsigelse over for ATP inden for 3 måneder efter modtagelsen af meddelelsen, jf. lovens § 5, stk. 2, 2. pkt.

ATP udsendte endvidere et »slutbrev« om beskæftigelsesgraden for den samlede periode. Også her gjaldt en indsigelsesfrist på 3 måneder, jf. lovens § 5, stk. 3, 4. pkt.

ATP sendte endvidere efter indkomstårets udløb meddelelse til SKAT om afgørelsen.

Indsigelser over ATP's afgørelse om opgørelse af beskæftigelsesgraden skulle ske til ATP senest 3 måneder efter modtagelsen af opgørelsen, jf. lovens § 5, stk. 2 og 3. Når ATP havde truffet afgørelse i forhold til en sådan indsigelse, kunne denne indbringes for Ankenævnet for ATP, jf. lovens § 15.

Loven gav ikke mulighed for dispensation fra indsigelsesfristen, heller ikke i tilfælde hvor der f.eks. var fejl i arbejdsgivers indberetning. ATP har dog genoptaget afgørelser om opgørelsen af en beskæftigelsesgrad på ulovbestemt grundlag, hvis der har foreligget særligt undskyldende omstændigheder eller myndighedsfejl (f.eks. alvorlig sygdom, eller at ATP ikke har løftet bevisbyrden for, at brevet er kommet frem). Folketingets Ombudsmand har i 2015 vurderet ATP's praksis og har ikke fundet grundlag for at kritisere denne, herunder at fejlagtig indberetning af ATP-bidrag foretaget af arbejdsgiveren ikke kunne føre til genoptagelse af opgørelsen (FOB 2015-62).

2.2.2 Lovforslaget

Det foreslås at indføre mulighed for, at ATP efter anmodning fra en borger, der er omfattet af lov om skattenedslag for seniorer, genoptager tidligere afgørelser om opgørelse af beskæftigelsesgrad. En skriftlig meddelelse fra ATP om opgørelse af beskæftigelsesgraden sidestilles med en afgørelse om opgørelse af beskæftigelsesgraden, der kan genoptages efter forslaget.

Det er alene indsigelsesfristen på 3 måneder, der foreslås ophævet. Kravet om fuldtidsbeskæftigelse og øvrige krav ændres ikke.

Det indebærer også, at dokumentationskravet ikke ændres, og det vil således fortsat være den

konkrete situation, der er afgørende for, hvordan en borger over for ATP kan dokumentere fuldtidsbeskæftigelse. Det kan f.eks. være ved lønsedler, ansættelseskontrakt, arbejdsgiverudtalelse m.v., men der er med lovforslaget ikke tilsigtet ændringer for så vidt angår dokumentationskravet.

Det foreslås, at genoptagelsesmuligheden tidsbegrænses, således at anmodning om genoptagelse skal være modtaget af ATP senest den 31. marts 2019. Herved vil berørte borgere have mulighed for at benytte sig heraf i en tidsbegrænset periode.

Det bemærkes, at der er tale om indførelse af en ny, men absolut, frist uden dispensationsmulighed, hvorfor anmodninger om genoptagelse skal være modtaget senest den 31. marts 2019, for at ATP kan genoptage en afgørelse om opgørelse af beskæftigelsesgraden.

2.3. Skattefrihed for godtgørelse til thalidomidofre

2.3.1. Gældende ret

Godtgørelse fra den danske stat til thalidomidofre er skattepligtig indkomst for modtagerne efter statsskattelovens § 4. Godtgørelsen, som blev fastsat ved satspuljeaftalen på sundhedsområdet for 2018-2021, er en særlig kulancemæssig godtgørelse og kan derfor ikke behandles som en erstatning i skattemæssig henseende.

Som led i Aftale om satspuljen på sundhedsområdet for 2018-2021 er der afsat 1,5 mio. kr. i 2019 til en godtgørelsesordning, hvorefter nulevende patienter med skader forårsaget af lægemidlet thalidomid kan ansøge om kulancemæssig godtgørelse for svie og smerte. De 1,5 mio. kr. skal finansiere godtgørelsesudbetalingerne samt de udgifter, der er forbundet med Styrelsen for Patientsikkerheds vurdering af ansøgningerne.

De 1,5 mio. kr. i 2019 er afsat på § 16.11.24 på finansloven for 2018 med den tilhørende tekstanmærkning nr. 110, der bl.a. fastsætter kriterierne for at opnå godtgørelse. Det er forudsat, at godtgørelsen skal være skattefri for modtageren, men der er ikke indført hjemmel til at fritage godtgørelsesbeløbene for beskatning.

2.3.2. Lovforslaget

Det foreslås fastsat i ligningsloven, at godtgørelse fra den danske stat til nulevende patienter, der er diagnosticeret med skader som følge af brug af lægemidlet thalidomid, ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Det var ved fastsættelsen af godtgørelsesordningen i finansloven 2018 forudsat, at godtgørelserne skulle være skattefrie. Med forslaget foreslås således at sikre skattefritagelsen af godtgørelsesbeløbene.

3. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven

Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2016/679/EU af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (herefter databeskyttelsesforordningen) er der fastsat nye EU-retlige databeskyttelsesregler. Databeskyttelsesforordningen finder direkte anvendelse fra den 25. maj 2018. Databeskyttelsesloven trådte endvidere i kraft den 25. maj 2018.

Databeskyttelsesforordningens artikel 6 fastlægger mulighederne for at behandle almindelige

personoplysninger. Det fremgår af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, at behandlingen kun er lovlig, hvis og i det omfang mindst ét af de forhold, der er nævnt i bestemmelsen, gør sig gældende, herunder hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse, eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt, jf. artikel 6, stk. 1, litra e.

Det følger endvidere af artikel 6, stk. 2, at medlemsstaterne kan opretholde eller indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen af databeskyttelsesforordningens bestemmelser om behandling med henblik på overholdelse af bl.a. artikel 6, stk. 1, litra e, ved at fastsætte mere præcist specifikke krav til behandling og andre foranstaltninger for at sikre lovlig og rimelig behandling. Det følger herudover af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 3, at grundlaget for behandling i henhold til stk. 1, litra e, skal fremgå af EU-retten eller af medlemsstaternes nationale ret, som den dataansvarlige er underlagt. Formålet med behandlingen skal være fastlagt i dette retsgrundlag eller for så vidt angår den behandling, der er omhandlet i stk. 1, litra e, være nødvendig for udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt.

For så vidt angår forslaget om genoptagelse af afgørelser om skattnedslag er der efter det foreslåede i § 5, stk. 4, i lov om skattnedslag for seniorer forudsat at skulle ske behandling af almindelige personoplysninger, der er omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6. Det bemærkes i den forbindelse, at de overvejelser om adgang til data og databeskyttelse, der ligger bag lov om skattnedslag for seniorer, fortsat gør sig gældende for nærværende lovforslag. Det indebærer, at ATP fortsat skal varetage driften af det register, som indeholder oplysninger om beskæftigelsesgraden for de lønmodtagere, der kan komme i betragtning til skattnedslaget efter loven, herunder at ATP udveksler de relevante oplysninger med Skatteforvaltningen, der administrerer selve skattnedslaget. Registret kan indeholde oplysning om det ATP-bidrag, som er indbetalt af arbejdsgiveren for lønmodtageren. Derudover kan registret indeholde data fra FerieKontos register over indbetalte feriepenge for fratrådte funktionærer, idet funktionærer, der skifter job, ikke får udbetalt løn i ferieperioden i det efterfølgende ferieår, hvorfor der heller ikke indbetales ATP-bidrag i disse perioder, uanset at lønmodtageren er fuldtidsbeskæftiget. Det er derfor nødvendigt at få adgang til de pågældende data. Endelig kan registret indeholde oplysninger fra andre offentlige registre, som indeholder data, der er nødvendige for at opgøre beskæftigelsesgraden, i de situationer, hvor det indbetalte ATP-bidrag ikke er retvisende. Det er samtidig nødvendigt, at ATP kan indhente og modtage oplysninger, der dokumenterer, om beskæftigelsen hidrører fra et løntilskudsjob, jf. § 4, stk. 2, i lov om skattnedslag for seniorer, hvorefter beskæftigelse i løntilskudsjob ikke medregnes i opgørelsen af arbejdstidskravet.

Det vurderes, at databehandlingen henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt, og at det er i borgernes interesse, at ATP og Skatteforvaltningen får adgang til de relevante data med henblik på at beregne og udbetale det lovhjemlede skattnedslag. Det vurderes således, at den forudsatte behandling af personoplysninger efter lovforslaget er inden for rammerne af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, hvorefter behandling er lovlig, hvis den er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse, eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt, jf. artikel 6, stk. 2 og 3.

Det er således vurderingen, at bestemmelserne om databehandling i lov om skattnedslag for seniorer lever op til kravet i forordningens artikel 6, stk. 2, om at være mere specifikke bestemmelser om anvendelsen af forordningen. Reglerne er således specifikt afgrænset til at vedrøre oplysninger om beskæftigelsesgraden for de lønmodtagere, der kan komme i betragtning til skattnedslaget, om det ATP-bidrag, som er indbetalt af arbejdsgiveren for lønmodtageren, om data fra FerieKontos register over indbetalte feriepenge for fratrådte funktionærer, oplysninger fra andre offentlige registre, som indeholder data, der er nødvendige for at opgøre beskæftigelsesgraden, i de situationer, hvor det indbetalte ATP-bidrag ikke er retvisende, og oplysninger, der dokumenterer, om beskæftigelsen hidrører fra et løntilskudsjob. Det vurderes endvidere, at bestemmelserne er proportionale, idet oplysningerne er begrænset til oplysninger, som er nødvendige for, at ordningen om skattnedslag for seniorer kan fungere efter hensigten.

Herudover skal de grundlæggende principper i forordningens artikel 5 altid iagttages. Det følger bl.a. heraf, at personoplysninger skal behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede. Endvidere må personoplysninger indsamles til legitime formål og må ikke viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål. Herudover skal personoplysningerne være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles.

Behandlingen af personoplysninger i medfør af lovforslaget vil i øvrigt skulle ske i overensstemmelse med reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, herunder reglerne om den registreredes rettigheder i kapitel 3 og kapitel 6 samt reglerne om behandlingssikkerhed i kapitel 4 i databeskyttelsesforordningen.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Den del af lovforslaget, der vedrører afbureaukratisering af forskerskatteordningen, har til formål at gøre ordningen mere fleksibel og enklere at administrere. Dermed sikres, at personer ikke afskæres fra at benytte ordningen i visse særtilfælde, hvilket alt andet lige vil øge attraktionen ved ordningen. Det vurderes dog, at justeringerne kun vil berøre en relativt lille personkreds, hvormed forslaget ikke skønnes at medføre nævneværdige økonomiske konsekvenser eller implementeringskonsekvenser for det offentlige.

Forskerskatteordningen indebærer en lempeligere beskatning set i forhold de generelle skatteregler. Da forslaget giver en lettere adgang til ordningen, ændres en eksisterende skatteudgift. Skatteudgiften opgøres som det umiddelbare mindreprovenu, som vurderes at være ikke nævneværdigt.

Den del af lovforslaget, der vedrører genoptagelse af afgørelser om skattnedslag, vurderes pr. 100 personer, der får genoptagelse og opfylder beskæftigelseskravet, at medføre et engangsmindreprovenu på ca. 10 mio. kr. i umiddelbar virkning og ca. 7,5 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd. Der foreligger ikke oplysninger, der kan danne grundlag for et mere præcist skøn.

Mindreprovenuet forventes hovedsageligt at blive udmøntet i 2019, eventuelt en del i 2020.

Indførelse af genoptagelsesmuligheden skønnes at medføre administrative omkostninger for Skatteforvaltningen i størrelsesordenen 0,4 mio. kr. i 2019. Omkostningerne til ATP forventes at udgøre 4,5-16,5 mio. kr. i 2019 og 0,0-10,0 mio. kr. i 2020. Det brede skøn skyldes, at omkostningerne afhænger af, hvor mange borgere, der søger om genoptagelse.

Den del af lovforslaget, der vedrører skattefritagelse af støtte til thalidomidofre, medfører ikke et egentligt mindreprovenu, idet beløbet er fastsat på baggrund af en forudsætning om skattefrihed. Der er tale om en skatteudgift. Denne del af lovforslaget vurderes ikke at have implementeringskonsekvenser for det offentlige.

Samlet set vurderes lovforslaget at følge principperne for digitaliseringsklar lovgivning.

Lovforslaget skønnes ikke at have økonomiske konsekvenser for kommunerne.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Den del af forslaget, der vedrører afbureaukratisering af forskerskatteordningen, øger fleksibiliteten i ordningen og gør den enklere at administrere for virksomheder. Lovforslaget vurderes derfor at have positive konsekvenser for erhvervslivet m.v. Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) vurderer, at forslaget medfører administrative konsekvenser under 4 mio. kr. årligt. De bliver derfor ikke kvantificeret yderligere.

Lovforslagets øvrige dele vurderes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Det foreslås, at forskerskatteordningen skal kunne anvendes, hvis manglende opfyldelse af vederlagskravet skyldes barselsperioder. Det vil ikke umiddelbart være muligt for Skatteforvaltningen at udsøge, om den manglende opfyldelse af vederlagskravet skyldes barsel. Der kan derfor være behov for, at medarbejderen dokumenterer barselsorlov over for Skatteforvaltningen.

For så vidt angår forslaget om genoptagelse af afgørelser om skattemedslag, vil der i forbindelse med behandling af en genoptagelsesanmodning fra en borger være behov for, at borgerne bidrager med dokumentation for omfanget af beskæftigelse til brug for ATP's opgørelse af beskæftigelsesgraden.

Lovforslaget vurderes ikke at have øvrige nævneværdige administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Med ændringen af kildeskattelovens § 48 E, stk. 1, i den del af lovforslaget, der vedrører afbureaukratisering af forskerskatteordningen, foreslås en afskaffelse af samtidighedskravet. En virksomheds etableringsform vil dermed ikke kunne få betydning for, om betingelserne for at anvende ordningen kan opfyldes. Forskerskatteordningen vil således som udgangspunkt kunne

benyttes af medarbejdere i udenlandske selskaber, uanset om de pågældende ansættes i et datterselskab eller et fast driftssted af det udenlandske selskab.

Lovforslaget indeholder ikke øvrige EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 29. juni 2018 til den 15. august 2018 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatsamfundet, Akademikerne, Ankenævnet for ATP m.m., Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ATP, Business Denmark, Børsmæglerforeningen, CEPOS, Cevea, Danmarks Evalueringsinstitut, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Iværksætterforening, Dansk Journalistforbund, Dansk Metal, Dansk Told- og Skatteforbund, Danske Advokater, Danske Regioner, Danske Universiteter, Datatilsynet, DI, DTL, Ejerlederne, Erhvervsstyrelsen - Team Effektiv Regulering, Finans Danmark, Finansforbundet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Finanstilsynet, FOA, Foreningen af Danske Skatteankenævn, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring og Pension, Frie Funktionærer, FSR - danske revisorer, FTF, HK-Kommunal, HK-Privat, HORESTA, Ingeniørforeningen, IT-branchen, IT-universitetet, Justitia, KL, Kraka, Kristelig Arbejdsgiverforening, Landbrug & Fødevarer, Landsskatteretten, Ledernes Hovedorganisation, LO, Lønmodtagernes Dyrtidsfond, Moderniseringsstyrelsen, Rektorkollegiet, RockwoolFonden, SEGES, Skatteankestyrelsen, SMVDanmark, SRF Skattefaglig Forening, Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering og Ældre Sagen.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Forslaget om afbureaukratisering af forskernedskatteløsningen vurderes at berøre en relativt lille personkreds, hvormed forslaget ikke skønnes at medføre nævneværdige økonomiske konsekvenser for det offentlige. Forslaget om genoptagelse af skattemæssig vurderes pr. 100 personer, der får genoptagelse og opfylder

		beskæftigelseskravet, at medføre et umiddelbart engangsmindreprovenu på ca. 10 mio. kr. og ca. 7,5 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd. Mindreprovenuet forventes hovedsageligt at blive udmøntet i 2019, eventuelt en del i 2020. Forslaget om skattefritagelse af godtgørelse til thalidomidofre vurderes ikke at medføre økonomiske konsekvenser for det offentlige. Lovforslaget skønnes ikke at have økonomiske konsekvenser for kommunerne.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Forslaget om afbureaukratisering af forskerskatteordningen vurderes at berøre en relativt lille personkreds, hvormed forslaget ikke skønnes at medføre nævneværdige administrative konsekvenser for det offentlige. Forslaget om genoptagelse af skattnedslag skønnes at medføre administrative omkostninger for Skatteforvaltningen i størrelsesordenen 0,4 mio. kr. i 2019. Omkostningerne til ATP forventes at udgøre mellem 4,5-16,5 mio. kr. i 2019 og 0,0-10,0 mio. kr. i 2020.
Økonomiske konsekvenser	Ingen	Ingen

for erhvervslivet		
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget om afbureaukratisering af forskerskatteordningen øger fleksibiliteten i ordningen og gør den enklere at administrere for virksomheder i Danmark.	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget om afbureaukratisering af forskerskatteordningen vil med afskaffelsen af samtidighedskravet betyde, at ordningen kan benyttes af medarbejdere i udenlandske selskaber, uanset om de pågældende ansættes i et datterselskab eller et fast driftssted af det udenlandske selskab. Lovforslaget indeholder ikke øvrige EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det følger af kildeskattelovens § 48 E, stk. 1, at en udenlandsk forsker eller nøglemedarbejder skal ansættes hos en dansk arbejdsgiver for at kunne anvende forskerskatteordningen. En dansk arbejdsgiver kan være en person, et dødsbo, et selskab, en institution, en fond eller en forening, når denne er fuldt eller begrænset skattepligtig til Danmark. En dansk arbejdsgiver kan også være undtaget fra skattepligt i medfør af selskabsskattelovens § 3.

Et udenlandsk selskabs faste driftssted i Danmark er begrænset skattepligtig her til landet i medfør af kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 4, og betragtes derfor som en dansk arbejdsgiver i § 48 E, stk. 1's, forstand.

Det er yderligere en forudsætning for at anvende ordningen, at medarbejderen påbegynder ansættelsesforholdet med den danske arbejdsgiver samtidig med, at medarbejderens skattepligt efter kildeskattelovens § 1 eller § 2, stk. 1, nr. 1, indtræder (samtidighedskravet). Det betyder, at der som

udgangspunkt skal foreligge en retligt bindende ansættelseskontrakt med en dansk arbejdsgiver fra ansættelsens start, hvoraf den aftalte løn fremgår, jf. SKM2009.310.SR. I udstationeringssituationer betyder det, at det danske selskab som minimum skal have har tiltrådt aftalen mellem den udenlandske arbejdsgiver og medarbejderen.

I en række tilfælde har Landsskatteretten dog accepteret, at der ud fra foreliggende, konkrete omstændigheder kan tilvejebringes et så sikkert grundlag for ansættelsen, at forholdet kan sidestilles med en egentlig kontrakt – uanset at der ikke foreligger en ansættelseskontrakt fra begyndelsen af ansættelsesforholdet. I SKM2016.73.LSR var fremlagt et dokumenteret ansættelsesforløb med den danske arbejdsgiver, hvoraf det bl.a. fremgik, at klageren skulle ansættes som administrerende direktør, og hvad lønnen skulle være i ansættelsesperioden. Der blev også lagt vægt på, at ansættelsesforholdet var tiltrådt af det danske selskabs bestyrelse. Landsskatteretten kom frem til et lignende resultat i SKM2017.736.LSR, hvor der bl.a. blev lagt vægt på oplysninger fra Erhvervsstyrelsen, hvoraf det fremgik, at klageren var ansat som »CEO« for det danske selskab.

I andre tilfælde findes det ikke tilstrækkeligt, at der foreligger en ansættelseskontrakt med den danske arbejdsgiver fra ansættelsens påbegyndelse. Efter praksis er samtidighedskravet ikke opfyldt, hvis ansættelsesforholdet allerede består, når skattepligten indtræder. Det er oftest aktuelt i den situation, hvor en medarbejder skifter arbejdssted fra et udenlandsk selskab til dets faste driftssted i Danmark. Det skyldes, at et selskab og dets faste driftssteder er samme juridiske enhed, og at ansættelsesforholdet på den baggrund anses for at være indgået forud for udsendelsen til Danmark og derved forud for skattepligtens indtræden, jf. senest SKM2018.64.LSR.

Den foreslåede ændring af kildeskattelovens § 48 E, stk. 1, vil for det første medføre, at samtidighedskravet ophæves, så virksomhedens etableringsform ikke vil kunne få betydning for, om en medarbejder kan anvende forskerskatteordningen. Der vurderes ikke at være omstændigheder, der i rimelig grad kan begrunde, at betingelserne for at anvende ordningen er vanskeligere at opfylde for virksomheder, der har etableret sig med faste driftssteder, end virksomheder, der f.eks. har etableret sig med datterselskaber.

Ved ophævelsen af samtidighedskravet vil tiårsreglen i kildeskattelovens § 48 E, stk. 3, nr. 1, fortsat sikre, at der eksisterer en tidsmæssig begrænsning for, hvornår en aftale om ansættelsesforholdet skal være indgået, idet medarbejderen ikke kan blive omfattet af forskerskatteordningen, hvis vedkommende når at blive almindeligt skattepligtig til Danmark, inden ansættelsen påbegyndes.

I den forbindelse kan det fortsat accepteres, at medarbejderen bliver skattepligtig som følge af ophold i Danmark i en kortere periode før ansættelsens begyndelse med henblik på flytning og indretning af bolig, selv om der indtræder fuld skattepligt allerede ved opholdets start. Efter praksis accepteres skattepligt som følge af ophold af en varighed på indtil en måned forud for ansættelsesforholdets påbegyndelse. Dette gælder også efter den foreslåede ændring, idet det relevante tidspunkt er påbegyndelsen af beskatning af vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold. Hvis dette tidspunkt udsættes på grund af udefra kommende begivenheder, kan en længere periode efter omstændighederne accepteres.

For det andet vil ændringen af kildeskattelovens § 48 E, stk. 1, medføre en forenkling af

ansættelseskravet, så det svarer til det, der allerede gælder for begrænset skattepligt af indkomst i form af vederlag for arbejde i tjenesteforhold efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 1, 1. pkt. Det betyder, at en medarbejder, der bliver skattepligtig af vederlag for arbejde i tjenesteforhold, som udgangspunkt også opfylder betingelsen om, at vedkommende skal være ansat hos en dansk arbejdsgiver. Herved vil praksis for, at der skal foretages en særskilt vurdering af ansættelsesforholdet i relation til § 48 E, herunder kravet om en formel dansk arbejdsgiver, dvs. skriftlig, bindende ansættelseskontrakt med den danske arbejdsgiver, blive afskaffet. Det vil dog fortsat være nødvendigt for virksomheden at kunne dokumentere ansættelsesvilkårene for den pågældende medarbejder i forbindelse med, at virksomhedens indeholdelsespligt efter reglerne for forskerskatteordningen indtræder.

I henhold til kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 1, skal afgrænsningen af, hvad der skal anses for personligt arbejde i tjenesteforhold, foretages efter samme retningslinjer som afgrænsningen af lønindkomst i skattelovgivningen i øvrigt, herunder cirkulære nr. 129 af 4. juli 1994, om personskatteloven, jf. bl.a. TfS 1996,449 H. Heraf følger, at der ved vurderingen af, om der er tale om tjenesteforhold, kan lægges vægt på, hvorvidt

1. hvervgiveren har en almindelig adgang til at fastsætte generelle eller konkrete instrukser for arbejdets udførelse, herunder tilsyn og kontrol,
2. indkomstmotageren udelukkende eller i overvejende grad har samme hvervgiver,
3. der mellem hvervgiveren og indkomstmotageren er indgået aftale om løbende arbejdsydelse,
4. indkomstmotageren har arbejdstid fastsat af hvervgiveren,
5. indkomstmotageren har ret til opsigelsesvarsel,
6. vederlaget er beregnet, som det er almindeligt i tjenesteforhold (timeløn, ugeløn, månedsløn, provision, akkord m.v.),
7. vederlag udbetales periodisk,
8. hvervgiveren afholder udgifterne i forbindelse med udførelsen af arbejdet,
9. vederlaget i overvejende grad er nettoindkomst for indkomstmotageren og
10. indkomstmotageren anses for lønmotager ved praktiseringen af ferieloven, lov om arbejdsløshedsforsikring, funktionærloven, lov om arbejdsskadeforsikring og lov om arbejdsmiljø.

Det vil være en forudsætning for at anvende forskerskatteordningen, at der er tale om personligt arbejde i tjenesteforhold hos en dansk arbejdsgiver. En dansk arbejdsgiver kan fortsat være en privat person, en virksomhed, en forening m.v., der er fuldt skattepligtig her i landet eller har en filial eller andet fast driftssted her, eller en institution, der er undtaget fra skattepligten efter selskabsskattelovens § 3.

Der kan opstå situationer, hvor det vil være vanskeligt at afgøre, hvem der er arbejdsgiver. Hvis medarbejderen har indgået flere samtidige aftaler om ansættelsesforhold med forskellige danske arbejdsgivere, kan forskerskatteordningen kun anvendes, hvis alle betingelser er opfyldte for det enkelte ansættelsesforhold. Dermed er det muligt at have flere ansættelser, som er omfattet af ordningen, mens det ligeledes er muligt at have en ansættelse, som er omfattet af ordningen, og samtidig have en anden ansættelse, der er omfattet af de almindelige regler. Kombineres flere ansættelsesforhold i umiddelbar forlængelse af hinanden, skal alle betingelserne for at anvende

ordningen være opfyldte for hvert enkelt ansættelsesforhold. Efter praksis skal et nyt ansættelsesforhold tiltrædes seneste en måned efter ophør af den tidligere ansættelse.

I tilfælde, hvor der opstår tvivl om, hvorvidt et arbejde udføres for en dansk eller en udenlandsk arbejdsgiver, vil vurderingen skulle foretages efter en eventuel indgået dobbeltbeskatningsoverenskomst samt de kriterier, der er beskrevet i kommentarerne til artikel 15 i OECD's modeloverenskomst. Herved afgøres også, hvilket land der har beskatningsretten til lønnen.

Der gælder som udgangspunkt ikke noget krav om, at arbejde under forskerskatteordningen skal udføres i Danmark, da det er op til virksomheders behov, i hvilket omfang deres medarbejdere skal udføre arbejde i hhv. Danmark og udlandet.

For personer, der er skattepligtige efter kildeskattelovens § 1, og som anses for hjemmehørende i Danmark efter en eventuel dobbeltbeskatningsoverenskomst, må arbejde under forskerskatteordningen udført i udlandet accepteres i det omfang, det kan rummes inden for grænsen i § 48 E, stk. 2. Det betyder, at arbejdet under ordningen kan udføres uden for Danmark, når beskatningsretten til indkomsten ikke overgår til udlandet efter en eventuel dobbeltbeskatningsoverenskomst for mere end 30 arbejdsdage inden for samme kalenderår.

Begrænset skattepligtige, der anvender forskerskatteordningen, vil kunne udføre arbejde i udlandet, i det omfang skattepligten til Danmark bevares. I tilfælde, hvor en del af arbejdet udføres i et land, som Danmark ikke har indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst med, kan den begrænsede skattepligt til Danmark opretholdes i det omfang, medarbejderen har 1-2 arbejdsdage i Danmark om måneden, jf. SKM2012.753.SR. I disse tilfælde finder ligningslovens § 33 anvendelse.

Den begrænsede skattepligt indtræder fra det tidspunkt, hvor en person har lønindtægt ved arbejde udført her i landet. Afgørende er i den henseende, hvornår arbejdet er påbegyndt, hvorimod tidspunktet for lønudbetalingen er uden betydning. På tilsvarende vis vil en person fra det tidspunkt, hvor skattepligten efter kildeskattelovens § 1 eller § 2, stk. 1, nr. 1, indtræder, kunne anvende forskerskatteordningen, hvis den skattepligtige i øvrigt opfylder betingelserne.

Opgørelsen af vederlaget i penge, der kan beskattes under ordningen, vil være uændret. Det betyder, at beregningsgrundlaget er vederlag, som henregnes til A-indkomst i medfør af kildeskattelovens § 43, stk. 1, og beløb og vederlag omfattet af ligningslovens § 16, stk. 1, såfremt beløbene og vederlagene er gjort til A-indkomst i henhold til kildeskattelovens § 43, stk. 2, jf. kildeskattelovens § 48 F.

Vederlaget i henhold til ansættelseskontrakten skal afholdes af den danske arbejdsgiver. Da begrænset skattepligt efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 1, kan opstå i tilfælde, hvor lønudbetalingen til medarbejderen sker direkte fra det udenlandske hovedkontor, kan dette også accepteres i forbindelse med anvendelse af ordningen, når lønudgiften skattemæssigt skal henføres til den danske filial.

Arbejdsgiveren vil inden for otte dage efter, at indeholdelsespligten er indtrådt, skulle udfylde og

indsende en blanket med de fornødne oplysninger og dokumentation til Skatteforvaltningen, for at medarbejderen kan anvende forskerskatteordningen, jf. § 16, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 499 af 23. marts 2015 om kildeskat. For så vidt angår vederlagskravet, vil den fornødne dokumentation som udgangspunkt foreligge ved at forevise en ansættelseskontrakt, hvoraf den aftalte løn fremgår. Skatteforvaltningen vil herefter kontrollere, at betingelserne for at anvende ordningen er opfyldte.

Den foreslåede ændring vil især have betydning for ansatte i koncernforhold, hvor der er tale om udstationering til en dansk enhed (datterselskab eller fast driftssted). Ved udstationering forstås sædvanligvis, at en arbejdsgiver i et land udstationerer eller udsender en medarbejder, der er ansat hos den pågældende arbejdsgiver, til at udføre arbejde i et andet land, mens ansættelsesforholdet mellem den udstationerende arbejdsgiver og medarbejderen består.

Hvis en udenlandsk person, der har bevaret sit formelle ansættelsesforhold til sin udenlandske arbejdsgiver, udfører arbejde for en dansk virksomhed uden at være ansat hos denne, kan der efter omstændighederne foreligge arbejdsudleje. Personer, der bliver begrænset skattepligtige til Danmark efter arbejdsudlejereglerne i kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 3, kan ikke vælge at blive beskattet under forskerskatteordningen, jf. kildeskattelovens § 48 E, stk. 1, modsætningsvist.

Hvis der indtræder dansk skattepligt, fordi den ansatte anses for at være i et tjenesteforhold med den danske enhed, vil dette være tilstrækkeligt til at anvende forskerskatteordningen. Det er en forudsætning, at ansættelsesvilkårene kan dokumenteres. I de sager, der er afgjort af Landsskatteretten, har der typisk været tale om, at den ansatte indgik en udstationeringskontrakt med sin udenlandske arbejdsgiver, hvoraf fremgik, at den ansatte i en periode skulle udføre arbejde for den danske del af koncernen. Sagerne er opstået, fordi den danske enhed ikke – eller ikke i tide – har indgået en formel ansættelseskontrakt med den udsendte medarbejder.

Med den foreslåede ændring undgås de situationer, hvor medarbejderen ved ansættelsens påbegyndelse mangler en formel ansættelseskontrakt med en dansk arbejdsgiver, men hvor der efter praksis alligevel er mulighed for at anvende ordningen, hvis konkrete foreliggende omstændigheder viser, at der er tale om et ansættelsesforhold. Formålet med at anvende de samme kriterier ved bedømmelsen af ansættelsesforholdet i henhold til kildeskattelovens § 48 E, som allerede kendes fra kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 1, er at skabe større forudsigelighed og gennemsigtighed, så retssikkerheden for virksomheder og medarbejdere, som anvender ordningen, forbedres.

Til nr. 2

Ved vurderingen af, om en forsker har været almindeligt skattepligtig til Danmark inden for de seneste ti år, kan ses bort fra begrænset skattepligt, der er indtrådt som følge af gæsteundervisning på danske universiteter m.v. Der kan endvidere ses bort fra fuld skattepligt, som er indtrådt som følge af et ophold ved et dansk universitet m.v., såfremt opholdet udelukkende er finansieret af midler hidrørende fra kilder i udlandet, jf. kildeskattelovens § 48 E, stk. 5, jf. stk. 4 og stk. 3, nr. 1.

I kildeskattelovens § 48 E, stk. 3, nr. 1, foreslås det, at henvisningen til § 48 E, stk. 5, ændres til § 48 E, stk. 5 og 6. Det er en konsekvens af, at der med nærværende lovforslag foreslås at indføre en endnu en undtagelse til reglen om, at en person ikke må have været almindeligt skattepligtig til Danmark de seneste ti år forud for ansættelsen.

Det foreslås således i § 1, nr. 4, at der ved vurderingen af, om en nøglemedarbejder har været skattepligtigt til Danmark, kan ses bort fra begrænset skattepligt, der er indtrådt som følge af modtagelse af en efterfølgende bonus, der er udbetalt på baggrund af en ansættelsesperiode, som tidligere har dannet grundlag for beskatning under forskerskatteordningen.

Til nr. 3

Ifølge kildeskattelovens § 48 E, stk. 3, nr. 3, er en af betingelserne for at anvende forskerskatteordningen, at en nøglemedarbejder inden for samme kalenderår i gennemsnit er sikret et vederlag på mindst 65.100 kr. (2018-niveau) om måneden i henhold til ansættelseskontrakten. I vederlaget indgår også personalegoder, jf. ligningslovens § 16, stk. 1, der i henhold til kildeskattelovens § 43, stk. 2, jf. § 48 F, stk. 1, herunder værdien af fri bil og fri telefon, inklusivdatakommunikationsforbindelse, samt arbejdsgiverbetalte sundhedsbehandlinger m.v.

Vederlagskravet skal sikre, at det (foruden forskere) er højt kvalificerede medarbejdere (nøglemedarbejdere), der kan anvende ordningen.

Den nuværende ordning giver ikke mulighed for at dispensere fra vederlagskravet. Hvis en medarbejder, som er omfattet af ordningen, ikke kan opfylde vederlagskravet som følge af en periode med nedsat eller ingen løn på grund af barselsorlov, kan den pågældende medarbejder således ikke fortsætte med at anvende forskerskatteordningen, jf. SKM.2013.895.SR. Forbliver medarbejderen i Danmark i perioden, vil vedkommende blive almindeligt skattepligtig her til landet, hvilket betyder, at medarbejderen vil blive forhindret i at anvende en resterende periode på forskerskatteordningen i ti år efter, skattepligten eventuelt er ophørt, jf. kildeskattelovens § 48 E, stk. 3, nr. 1.

Det foreslås, at vederlagskravet lempes, således at en medarbejder fortsat kan være omfattet af forskerskatteordningen i en periode, hvor vedkommende ikke opfylder vederlagskravet, når dette skyldes, at medarbejderen har orlov med nedsat eller ingen løn som følge af barsel.

Formålet med forslaget er at skabe større fleksibilitet i ordningen. Samtidig vil det ikke længere have betydning, om en medarbejder afholder barselsorlov, eller om barselsperioden strækker sig over et eller flere indkomstår. Efter barselsperioden kan medarbejderen fortsætte sit arbejde hos den danske arbejdsgiver og derved anvende en resterende periode under ordningen.

En periode, hvor der ses bort fra vederlagskravet, vil dermed ikke medføre en tilsvarende forlængelse af ordningen, som stadig maksimalt vil være syv år.

I tilfælde af, at medarbejderen i orlovsperioden modtager barselsdagpenge eller lignende, skal sådant vederlag beskattes efter de almindelige regler. Såfremt medarbejderen senere ønsker at påbegynde et nyt ansættelsesforhold med en ny dansk arbejdsgiver, eller hvis medarbejderens skattepligt ophører, og vedkommende senere ønsker at anvende en resterende periode på ordningen, skal medarbejderen opfylde alle betingelserne på ny. Ved at lade perioden under ordningen fortsætte under barsel undgås, at medarbejderen ikke kan opfylde kravet om, at vedkommende ikke må have været skattepligtig til Danmark inden for de seneste ti år, jf. kildeskattelovens § 48 E, stk.

3, nr. 1. Det skyldes, at der i medfør af kildeskattelovens § 48 F, stk. 2, ses bort fra medarbejderens skattepligt i perioder, hvor medarbejderen tidligere har anvendt forskerskatteordningen.

Til nr. 4

Ifølge kildeskattelovens § 46, stk. 2, er beskatningstidspunktet for A-indkomst som udgangspunkt udbetalingstidspunktet. Har udbetaling ikke fundet sted på et tidspunkt, der ligger seks måneder efter, at indkomstmodtageren har erhvervet endelig ret til den pågældende indkomst, foretages beskatningen dog på dette tidspunkt. A-indkomst, der kommer til udbetaling efter udløbet af den pågældende indtjeningsperiode, beskattes som udgangspunkt i det indkomstår, hvori udbetalingen finder sted, jf. § 20, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 499 af 23. marts 2015 om kildeskat.

Beskatningstidspunktet har stor betydning i tilfælde, hvor medarbejdere på forskerskatteordningen får udbetalt en efterfølgende bonus. Ved efterfølgende bonus forstås i denne sammenhæng et vederlag, som, efter beskatning under ordningen er ophørt, udbetales til en medarbejder i medfør af en ansættelsesperiode, der har dannet grundlag for beskatning under forskerskatteordningen.

Hvis medarbejderens skattepligt er ophørt, eller medarbejderen er blevet hjemmehørende i udlandet, på Færøerne eller i Grønland efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst samtidig med, at beskatning under ordningen er ophørt, og medarbejderen forinden har erhvervet ret til beløbet, kan en bonus beskattes under ordningen, selv om den udbetales senere, jf. SKM2011.414.BR.

I andre tilfælde får en nøglemedarbejder først udbetalt en bonus, efter at vedkommende har fratrådt en stilling, der har dannet grundlag for beskatning under forskerskatteordningen, og efter at vedkommendes skattepligt til Danmark er ophørt. Efter gældende regler indberetter arbejdsgiveren en bonus, når den er endeligt retserhvervet. I visse tilfælde vil det kræve, at virksomhedens årsregnskab er godkendt på en generalforsamling, som afholdes mange måneder efter optjeningsåret.

Hvis retserhvervelsen til bonussen først sker, efter medarbejderen har fratrådt sin stilling, vil bonussen ikke kunne beskattes under ordningen, jf. TfS 1996,822 TSS, idet A-indkomst som udgangspunkt beskattes på udbetalingstidspunktet og senest seks måneder efter retserhvervelsen. En bonus vil derfor i mange tilfælde skulle beskattes efter de almindelige regler. Det medfører, at tiårsperioden efter kildeskattelovens § 48 E, stk. 3, nr. 1, indtræder, og at medarbejderen derved i denne periode er afskåret fra at anvende en eventuel resterende periode på ordningen.

Det foreslås derfor, at en bonus, der udbetales på baggrund af en ansættelsesperiode, som har dannet grundlag for beskatning under forskerskatteordningen, og som kan dokumenteres at være udbetalt i medfør af ansættelsen i denne periode, fortsat skal beskattes efter de almindelige regler, men at denne beskatning ikke indgår ved vurderingen af, om tiårsreglen er opfyldt, såfremt medarbejderen senere ønsker at anvende en resterende periode på ordningen. Ændringen medfører, at en proces, som følger af generelle regler, ikke forhindrer, at medarbejdere, der ikke har opbrugt maksimumperioden på ordningen, vil kunne rekrutteres af andre danske virksomheder. På denne måde kan danske virksomheder forblive attraktive arbejdspladser ved at kunne tilbyde en lempelig og enkel beskatning.

Såfremt det ikke fremgår af indberetningen, at der er tale om en efterfølgende bonus, vil det påhvile personen, som på ny ønsker at blive omfattet af forskerskatteordningen, at påvise, at bonussen hidrører fra en ansættelsesperiode, der tidligere har dannet grundlag for beskatning under ordningen.

Til § 2

Til nr. 1

Skattenedslagsordningen for seniorer fandt anvendelse for personer, der i perioden fra og med indkomståret 2010 til og med indkomståret 2016 fyldte 64 år. Ordningen er udløbet med udgangen af 2016, og de sidste ordinære udbetalinger efter ordningen (skattenedslag) skete i foråret 2018.

En borger havde efter § 5, stk. 2, 2. pkt., og § 5 stk. 3, 4. pkt., i lov om skattenedslag for seniorer tre måneder til at gøre indsigelse over for ATP's opgørelse af beskæftigelsesgraden.

Beskæftigelsesgraden blev opgjort af ATP og dannede grundlag for SKATs vurdering af, om en senior var berettiget til skattenedslag efter lov om skattenedslag for seniorer. Loven giver ikke mulighed for dispensation fra indsigelsesfristen, heller ikke i tilfælde hvor der f.eks. var fejl i arbejdsgivers indberetning. ATP genoptog dog på ulovbestemt grundlag afgørelsen om opgørelsen af en beskæftigelsesgrad, hvis der forelå særligt undskyldende omstændigheder eller myndighedsfejl (f.eks. alvorlig sygdom, eller at ATP ikke havde løftet bevisbyrden for, at brevet er kommet frem).

Efter skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 1, kan der ske ekstraordinær genoptagelse, hvis der sker en ændring af det privatretlige eller offentligretlige grundlag for skatteansættelsen. Da ATP's opgørelse af beskæftigelsesgraden har betydning for skatteansættelsen, vil en ændring af denne opgørelse fra ATP's side medføre, at der er sket en ændring af det offentligretlige grundlag for skatteansættelsen. Den skattemæssige genoptagelse kan derfor ske efter skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 1.

Efter skatteforvaltningslovens § 34 a, stk. 4, gælder en 10 års forældelsesfrist. 10-års-fristen for tilbagebetaling af skat beregnes tidligst fra det seneste tidspunkt for udbetaling af overskydende skat for det pågældende indkomstår.

Det foreslås at indføre mulighed for, at ATP efter anmodning fra en borger kan genoptage afgørelser om opgørelse af beskæftigelsesgraden. Det er alene indsigelsesfristen på 3 måneder, der foreslås tilsidesat, hvis ATP fra en berørt borger modtager anmodning om genoptagelse senest den 31. marts 2019. Kravet om fuldtidsbeskæftigelse og øvrige krav foreslås ikke ændret.

Efter det foreslåede § 5, stk. 4, i lov om skattenedslag for seniorer kan ATP efter anmodning fra den person, afgørelsen vedrører, genoptage tidligere afgørelser om opgørelse af beskæftigelsesgraden, dvs. om kravet om fuldtidsbeskæftigelse er opfyldt, hvis ATP har modtaget anmodning herom senest den 31. marts 2019. Der kan ske genoptagelse af beregnede beskæftigelsesgrader fra og med indkomståret 2008, hvor ordningen blev indført.

En skriftlig meddelelse fra ATP om opgørelse af beskæftigelsesgraden, uanset at denne ikke er

benævnt afgørelse, vil også være at sidestille med en afgørelse om opgørelse af beskæftigelsesgraden, der kan genoptages efter forslaget. Det betyder, at borgere, der ikke har gjort indsigelse over for en meddelelse fra ATP om opgørelse af deres beskæftigelsesgrad, og derfor ikke har modtaget en egentlig afgørelse fra ATP herom, også vil være omfattet af den foreslåede mulighed for at kunne anmode om genoptagelse af ATP's opgørelse af beskæftigelsesgraden. Der vil efter forslaget således kunne anmodes om genoptagelse af ATP's opgørelse af beskæftigelsesgraden, uanset om opgørelsen fremtræder som en skriftlig meddelelse eller en afgørelse.

Det bemærkes, at anmodning om genoptagelse skal ske af den pågældende borger eller dennes repræsentant, dvs. der er efter forslaget ikke mulighed for genoptagelse efter anmodning fra f.eks. dødsboer.

Hvis ATP's genoptagelse af afgørelsen eller meddelelsen om opgørelse af beskæftigelsesgraden medfører ændret beskæftigelsesgrad, der opfylder kravet om fuldtidsbeskæftigelse, orienterer ATP Skatteforvaltningen herom. Skatteforvaltningen initierer herefter nye årsopgørelser med skattemedslag, hvis såvel kravet om fuldtidsbeskæftigelse og de øvrige betingelser for at være berettiget til skattemedslag er opfyldte.

Anmodningen om genoptagelse til ATP anses således samtidig som en anmodning til Skatteforvaltningen om genoptagelse af skatteansættelsen for de relevante indkomstår (de to indkomstår, hvor borgerne fyldte henholdsvis 64 og 65 år, jf. lovens § 11). Det svarer til den hidtidige administration af ordningen, hvor ATP opgjorde beskæftigelsesgraden til brug for beregningerne i SKATs systemer, og SKAT herefter beregnede og udbetalte skattemedslaget.

Hvis personer, der fyldte 62 år i indkomståret 2008, efter genoptagelsen opfylder betingelserne for skattemedslag i 2008, 2009 og 2010, vil de, som efter den hidtidige administration af ordningen, som den tidligste personårgang skulle have beregnet skattemedslag af indkomsten i forbindelse med årsopgørelsen for 2010 og 2011.

Det foreslås, at genoptagelsesmuligheden tidsbegrænses, således at anmodning om genoptagelse skal være modtaget af ATP senest den 31. marts 2019. Herved gives berørte borgere en tidsbegrænset periode til at anmode om genoptagelse. Tidsbegrænsningen i form af den foreslåede seneste frist for anmodning den 31. marts 2019 er absolut og uden dispensationsmulighed, og er foreslået af hensyn til at give berørte borgere rimelig tid til at anmode om genoptagelse og samtidig begrænse de administrative omkostninger til ATP's sagsbehandling og vedligeholdelse af it-systemer, som ellers skulle lukkes.

Det bemærkes i den forbindelse, at annonceringen om de ændrede regler varetages af ATP. Det betyder, at ATP vil skulle informere offentligt om de ændrede regler således, at de berørte borgere selv kan vurdere, om de ønsker at anmode om genoptagelse af en afgørelse eller en meddelelse om skattemedslag. Det er med lovforslaget forudsat, at ATP annoncerer via f.eks. www.borger.dk og via Ældre Sagens side på relevante sociale medier.

Den foreslåede mulighed for genoptagelse af tidligere afgørelser og meddelelser omfatter

genoptagelse efter anmodning fra en borger, mens det ikke foreslås, at ATP af egen drift skal genoptage tidligere afgørelser og meddelelser. Det bemærkes i den forbindelse, at ATP ej heller af egen drift skal foretage maskinel eller manuel udsøgning af relevante personer eller på anden måde af egen drift skal genoptage sager vedrørende personer, som tidligere har klaget til ankenævnet over en afgørelse om skattnedslag. Baggrunden herfor er hensynet til at begrænse de samlede administrative omkostninger til sagsbehandling i ATP. Det bemærkes i denne forbindelse, at ATP's hidtidige praksis om afvisning af indsigelser modtaget efter udløbet af den nuværende 3-månedersfrist, jf. lovens § 5, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, 2. pkt., er i fuld overensstemmelse med loven, hvorfor der ikke er tale om at rette op på en uretmæssig administration, hvilket efter omstændighederne kunnet have fordret genoptagelse af egen drift.

Hvis en borger ønsker sin sag om opgørelse af beskæftigelsesgrad genoptaget, påhviler det borgeren at opfylde lovens dokumentationskrav, og det vil således fortsat være den konkrete situation, der er afgørende for, hvordan en borger over for ATP kan dokumentere fuldtidsbeskæftigelse. Det kan f.eks. være ved lønsedler, ansættelseskontrakt, arbejdsgiverudtalelse m.v. Der er med lovforslaget ikke tilsigtet ændringer for så vidt angår dokumentationskravet. Da dokumentationskravet vil være uændret, må det forventes, at der vil være borgere, der ikke kan dokumentere fuldtidsbeskæftigelse f.eks. på grund af mistet dokumentation. Dette vil afskære den pågældende fra at modtage en afgørelse om ændret beskæftigelsesgrad. Det bemærkes dog, at ATP - som konsekvens af lovforslagets tidsbegrænsede ophævelse af indsigelsesfristen – som udgangspunkt vil acceptere dokumentation i form af rettelser fra arbejdsgiver, uanset om disse er foretaget efter lovens oprindelige indsigelsesfrister.

Det bemærkes i forhold til forældelse, at hvis genoptagelsen medfører ret til skattnedslag, mistes kravet ikke på grund af forældelse. Krav på skattnedslag forældes som udgangspunkt efter den almindelige 10-års forældelsesfrist i skatteforvaltningslovens § 34 a, stk. 4. Da 10-års-fristen for tilbagebetaling af skat, jf. skatteforvaltningslovens § 34 a, stk. 4, beregnes tidligst fra det seneste tidspunkt for udbetaling af overskydende skat for det pågældende indkomstår, vil der for de ældste kravs vedkommende (indkomståret 2010) først indtræde forældelse i foråret 2021. Da anmodningen til ATP anses som en anmodning til Skatteforvaltningen om genoptagelse af skatteansættelsen, afbrydes forældelsen ved indgivelse af anmodning til ATP om genoptagelse, dvs. senest den 31. marts 2019, som er den foreslåede frist for at anmode ATP om genoptagelse. Det er derfor ikke fundet nødvendigt at fastsætte særlige regler om suspension af forældelsesreglerne.

Der henvises herudover til de almindelige bemærkninger afsnit 2.2.

Til nr. 2

Efter § 15 i lov om skattnedslag for seniorer kan ATP's afgørelser om indsigelser efter lovens § 5, stk. 2 eller 3, påklages til Ankenævnet for ATP m.m. inden 4 uger efter den dag, hvor afgørelsen er meddelt.

Det foreslås som konsekvens af indførelsen af en ny tidsbegrænset genoptagelsesadgang, jf. lovforslagets § 2, nr. 1, at også ATP's afgørelser efter den foreslåede § 5, stk. 4, kan påklages til Ankenævnet for ATP m.m.

Der henvises herudover til de almindelige bemærkninger afsnit 2.2.

Til § 3

Godtgørelse fra den danske stat til thalidomidofre er skattepligtig indkomst for modtagerne efter statsskattelovens § 4. Som led i Aftale om satspuljen på sundhedsområdet for 2018-2021 er der afsat 1,5 mio. kr. i 2019 til en godtgørelsesordning med § 16.11.24 på finansloven for 2018, efter hvilken nulevende patienter med skader forårsaget af lægemidlet thalidomid kan ansøge om kulancemæssig godtgørelse for svie og smerte.

Det fremgår af tekstanmærkning nr. 110 til § 16.11.24 på finansloven for 2018, hvilke kriterier der skal være opfyldt, for at en person kan blive berettiget til udbetaling af godtgørelse. Det fremgår således af tekstanmærkningen, at ansøgeren skal være nulevende på udbetalingstidspunktet og lide af skade som følge af brugen af thalidomid, og at skaden skal være diagnosticeret og forårsaget af thalidomid. Efter tekstanmærkningen er sundhedsministeren bemyndiget til at fastsætte nærmere regler for godtgørelsesordningen, herunder i forhold til kriterierne for udbetaling af godtgørelse samt tidsfrist for ansøgninger.

Det foreslås at indsætte en bestemmelse i ligningsloven, § 7, nr. 31, hvorefter godtgørelse fra den danske stat til thalidomidofre ikke skal medregnes til den skattepligtige indkomst. Herved sikres det, at godtgørelser udbetalt efter den ovennævnte godtgørelsesordning til nulevende patienter med skader forårsaget af thalidomid bliver skattefrie som forudsat.

Der henvises herudover til de almindelige bemærkninger afsnit 1.1.3 og afsnit 2.3.

Til § 4

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2019, jf. dog *stk. 2*. Ikrafttrædelsestidspunktet er i overensstemmelse med regeringens målsætning om, at ny lovgivning, der har virkning for erhvervslivet, skal træde i kraft enten den 1. januar eller 1. juli.

For så vidt angår indførelse af skattefrihed for godtgørelse til thalidomidofre indebærer dette, at godtgørelsesbeløb, der retserhverves og udbetales fra og med den 1. januar 2019, vil være omfattet af skattefriheden, således som forudsat i Aftale om satspuljen på sundhedsområdet for 2018-2021.

Det foreslås i *stk. 2*, at lovens § 2, der indfører tidsbegrænset genoptagelsesmulighed efter anmodning fra borgeren, træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende. Derved kan borgere, der ønsker at anmode om genoptagelse, hurtigst muligt få mulighed herfor og annonceringen om genoptagelsesmuligheden hurtigst muligt sættes i gang.

Det foreslås i *stk. 3*, at ændringerne af forskerskatteordningen (§ 1) får virkning fra og med indkomståret 2019.

Fra og med indkomståret 2019 og senere indkomstår vil samtidighedskravet blive ophævet med den virkning, at virksomhedens etableringsform ikke vil have betydning for, om en medarbejder kan blive omfattet af ordningen. Hertil kommer, at vurderingen af, om der består et ansættelsesforhold med den danske arbejdsgiver, skal foretages efter samme kriterier, som anvendes i kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 1. Ansættelsesforhold, der er påbegyndt før indkomståret 2019, bedømmes efter de hidtil gældende regler.

Loven har virkning for perioder med barsel fra og med indkomståret 2019 og senere indkomstår. Ved barselsperioder, der løber fra indkomståret 2018 til indkomståret 2019, skal vederlagskravet opfyldes i 2018, mens der fra og med indkomståret 2019 kan ses bort fra manglende opfyldelse af kravet som følge af barsel.

Efterfølgende bonusser, som medarbejderen har retserhvervet fra og med indkomståret 2019 og senere indkomstår, vil ikke indgå ved vurderingen af, om en medarbejder har været skattepligtig til Danmark inden for de seneste ti år.

Loven gælder hverken for Færøerne eller Grønland, fordi de love, der ændres, ikke gælder for Færøerne og Grønland og ikke indeholder en hjemmel til at sætte loven i kraft for Færøerne eller Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 117 af 29. januar 2016, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 725 af 8. juni 2018, foretages følgende ændringer:

48 E. Personer, som bliver skattepligtige efter § 1 eller § 2, stk. 1, nr. 1, i forbindelse med påbegyndelse af ansættelsesforhold hos en arbejdsgiver, som er omfattet af § 1 eller § 2, stk. 1, nr. 4, selskabsskattelovens § 1, § 2, stk. 1, litra a eller § 3, fondsbeskatningslovens § 1 eller dødsboskattelovens § 1, kan vælge at blive beskattet af vederlag i penge, jf. § 43, stk. 1, efter § 48 F.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Det er en betingelse for anvendelsen af stk. 1, at

1) den skattepligtige ikke inden for de seneste 10 år forud for ansættelsen har været skattepligtig efter § 1 eller § 2, stk. 1, nr. 1-4, 7 eller stk. 2, jf. dog stk. 5,

2) ---

3) Vederlaget i penge i henhold til ansættelseskontrakten som et gennemsnit inden for samme kalenderår udgør et grundbeløb på mindst 59.500 (2010-niveau) om måneden, hvilket reguleres efter

1. I § 48 E, stk. 1, ændres »i forbindelse med påbegyndelse af ansættelsesforhold« til: »af vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold«.

2. I § 48 E, stk. 3, nr. 1, ændres »jf. dog stk. 5« til: »jf. dog stk. 5 og 6«.

3. I § 48 E, stk. 3, nr. 3, indsættes som 2. pkt.:
»Ved opgørelsen af vederlaget kan ses bort fra perioder med barselsorlov.«

personskattelovens § 20, hvortil kommer bidrag efter lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. ---

Stk. 5. ---

Stk. 6 ---

4. I § 48 E indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

»Stk. 6. Personer, som tidligere har været omfattet af §§ 48 E og 48 F, anses for at opfylde betingelserne i stk. 3, nr. 1, selv om de pågældende inden for de seneste 10 år har været skattepligtige efter § 2, stk. 1, nr. 1, af vederlag, der er udbetalt på baggrund af en ansættelsesperiode, som har dannet grundlag for beskatning efter § 48 F.«

Stk. 6 bliver herefter til stk. 7.

§ 2

I lov nr. 473 af 17. juni 2008 om skattenedslag for seniorer, som ændret ved § 4 i lov nr. 1341 af 19. december 2008 og § 7 i lov nr. 521 af 12. juni 2009, foretages følgende ændringer:

§ 5. Arbejdsmarkedets Tillægspension opretter og fører et register over de personer, der opfylder indkomstgrænsen i § 2, jf. § 14 A, samt er omfattet af § 4. Registret kan indeholde oplysninger om:

1) ATP-bidrag indbetalt af arbejdsgiveren, jf. § 2 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, eller kommunen, hvor ATP-bidraget hidrører fra indbetalinger efter § 2 a, stk. 2, 1. pkt., i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

2) Data fra Feriekontos register over indbetalte feriepenge for fratrådte funktionærer.

1. I § 5 indsættes som *stk. 4*:

»Stk. 4. Uanset fristen i stk. 2, 2. pkt., og i stk. 3, 4. pkt., kan Arbejdsmarkedets Tillægspension efter anmodning fra den person, afgørelsen vedrører, genoptage afgørelsen om, hvorvidt kravet om fuldtidsbeskæftigelse er opfyldt, hvis anmodning herom er modtaget af Arbejdsmarkedets Tillægspension senest den 31. marts 2019«.

3) Øvrige oplysninger fra andre offentlige registre, som indeholder data, der er nødvendige for at opgøre, om arbejdstidskravet er opfyldt i de situationer, hvor det indbetalte ATP-bidrag ikke er retvisende, jf. § 4, stk. 3, nr. 2.

Stk. 2. Arbejdsmarkedets Tillægspension udsender årligt en meddelelse til alle registrerede, jf. stk. 1, om den enkelte registrerede anses for fuldtidsbeskæftiget i det forudgående indkomstår. Den registrerede kan gøre indsigelse over for Arbejdsmarkedets Tillægspension inden for 3 måneder efter modtagelsen af meddelelsen.

Stk. 3. Arbejdsmarkedets Tillægspension sender efter indkomstårets udløb meddelelse til told- og skatteforvaltningen om afgørelsen efter § 4, stk. 3. Meddelelsen sendes så betids, at afgørelsen kan indgå i årsopgørelsen fra told- og skatteforvaltningen, jf. § 10. Samtidig hermed sender Arbejdsmarkedets Tillægspension afgørelsen efter § 4, stk. 3, til den person, afgørelsen vedrører. Den pågældende person kan gøre indsigelse over for Arbejdsmarkedets Tillægspension inden for 3 måneder efter modtagelsen af afgørelsen om, hvorvidt kravet om fuldtidsbeskæftigelse i perioden anses for opfyldt.

§ 15. Hvis Arbejdsmarkedets Tillægspension har taget stilling til indsigelser efter § 5, stk. 2, eller § 5, stk. 3, kan Arbejdsmarkedets Tillægspensions afgørelse påklages til Ankenævnet for ATP m.m. inden 4 uger efter den dag, hvor afgørelsen er meddelt.

2. I § 15 ændres »§ 5, stk. 2, eller § 5, stk. 3« til: »§ 5, stk. 2-4«.

§ 3

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1162 af 1. september 2016, som ændret bl.a. ved lov nr. 685 af 8. juni 2017, § 3 i lov nr. 551 af 29. maj 2018, § 7 i lov nr. 689 af 8. juni 2018 og senest ved § 1 i lov nr. 724 af 8. juni 2018, foretages følgende ændring:

§ 7. Til den skattepligtige indkomst medregnes ikke:
1-30)---

1. I § 7 indsættes som *nr. 31*:
»31) Godtgørelse fra den danske stat til nulevende thalidomidofre, der er diagnosticeret med skade forårsaget af lægemidlet thalidomid«.

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2019, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 2 træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 3. § 1 har virkning fra og med indkomståret 2019.